

forøget basisbevillingerne både til universiteterne og til de godkendte teknologiske serviceinstitutter (GTS) samt afsat midler til nye strategiske programmer.

Universiteterne og de højere læreanstalter spiller en central rolle i dansk forskning. Regeringen er meget opmærksom på fortsat at sikre balancen mellem basis- og programbevillinger for at give universiteterne reelle muligheder for at leve op til deres ansvar for den frie grundforskning. For at fremme denne balance i den samlede danske forskningsindsats har regeringen iværksat planen »Universiteter i vækst«. Der blev til dette formål afsat 50 mio. kr. årligt.

Herudover – for at skabe en bæredygtig vækst og til at deltage i større forskningsinitiativer – forøges basisbevillingerne til universiteterne med 40 mio. kr. over »forskningspakken« 1996. Det er formålet at forbedre universiteternes muligheder for at bidrage kvalificeret til de strategiske forskningsprogrammer, der indgår i regeringens forskningspakke og EUs ramme-program for forskning og teknologi. Det forventes, at disse midler anvendes til at etablere samarbejdsrelationer mellem universiteterne, det øvrige forskningssystem og erhvervsvirksomheder.

Det er en rød tråd i forskningspakken, at initiativerne skal fremme sammenhængen i den danske forskning. Dynamik og fornyelse i forskningssystemet skal i højere grad baseres på gensidig eller flersidig finansiering med henblik på at skabe et mere forpligtende samarbejde mellem de forskellige dele af det offentlige forskningssystem og ikke mindst mellem den offentlige forskningsindsats og den private.

En stigende del af dansk forskning og udvikling udføres i den private sektor, og denne indsats er steget kraftigt gennem de seneste ti år. Regeringen hilser denne udvikling velkommen. Dansk erhvervslivs forsknings- og udviklingsaktiviteter er dog fortsat under gennemsnittet i de nordiske lande, EU og OECD. Det er regeringens målsætning, at stigningen i den offentlige forskningsindsats til enhver tid skal modsvares af mindst en tilsvarende stigning i den private indsats. Regeringen vil derfor udbygge dialogen med erhvervslivet, således at erhvervslivets forsknings- og udviklingsaktiviteter kan forøges. Regeringen vil arbejde for, at de offentlige og private midler spiller bedre sammen gennem øget vægt på gensidig og flersidig finansiering, specielt ved etablering af større forskningscentre og strategiske programmer.

Samarbejdet mellem offentlig og privat skal bygge på et reelt interessefællesskab. Det skal ikke være således, at den offentlige forskning fungerer som virksomhedernes underleverandør, der leverer på virksomhedernes betingelser. Det mest frugtbare samarbejds-klima ligger efter regeringens opfattelse dér, hvor man kan kombinere en forskningsmæssig spydspids inden for den offentlige forskning med et kompetent erhvervsliv, der er i stand til at berige samarbejdet og i stand til at overtage de producerede forskningsresultater.

Arbejdet med udformning af en national forskningsstrategi har peget på en række områder, hvor der er basis for udvidet samarbejde mellem den offentlige forskning og erhvervslivets forskning. Regeringen er parat til at prioritere midler til at intensivere forskningen og fremme samarbejdet inden for disse områder i en proces, der bygger på kvalitet opnået gennem konkurrence og sikring af relevansen gennem aktiv medfinansiering fra de deltagende parter.

Inden for den offentlige forskning handler det i høj grad om at opnå høj effektivitet af de afsatte ressourcer gennem en fornuftig og hensigtsmæssig arbejdsdeling. Det er regeringens opfattelse, at det bedst opnås gennem en effektiv planlægning kombineret med, at der på alle niveauer er en sund konkurrence om midlerne. Ved sund konkurrence forstås regeringen, at konkurrenceelementet udnyttes positivt til at fremme kvalitet og bedre samling af kompetence samt opnå effektivitet uden at modvirke målet om øget samarbejde.

Den internationale dimension må også tænkes langt bedre ind i både den offentlige og den private forskningsindsats. Vi skal ikke alene blive bedre til at udnytte mulighederne i det internationale forsknings-samarbejde under EU, ESA (rumforskning), ESO (astronomi), CERN (kernefysik) og EMBL (molekylærbiologi). Vi skal også have mere indflydelse på udformningen og indholdet af de internationale satsninger, og specielt på EU's forsknings- og teknologipolitik. Det igangværende 4. rammeprogram for forskning og udvikling er således på ca. 20 mia. kr. om året. Af disse 20 mia. kr. modtager danske forskere i øjeblikket ca. 500 mio. kr. gennem deltagelse i tværeuropæiske forskningsprojekter. Målt i forhold til Danmarks størrelse er det en ganske stor andel, som vi bestemt kan være tilfredse med.